

Syvännön raamattutyön kesäkirje 2015

Lähestymme taas keskikesää ja kuumaa aikaa, joten on aika taas kirjoittaa Raamattujen levitystyön kuulumisia. Apulaisia on ollut vaihtelevia määriä, viimeisen kuukauden aikana vain yksi apulainen, joten nyt tulee vähemmän valmiiksi lähetettävääkin... Sitä ennen oli kolmekin henkilöä yhdessä auttamassa. Tämän vuoden alusta laskien on lähetetty postipaketteina jo n. 47.000 kpl Raamattuja ja Uusia testamentteja ja sen lisäksi Joh.evankeliumeja sekä erilaisia lentolehtisiä. Pyyntöt ovat usein huomattavasti suurempia, kuin mitä voimme lähettää samalle henkilölle, jotta kirjoja riittäisi useammalle. Osoitteita kyllä riittää; keväällä tuli yhdellä kertaa jopa yli 6 kilo pyyntökirjeitä, ne olivat olleet matkalla n. 2½ vuotta!! Olivat varmaan juuttuneet kiinni johonkin sumaan?

Saimme viime vuoden lopulla vihdoinkin lähetettyä kontillisen amharankielisiä Raamattuja suoraan Etiopiaan, mutta taistelu niiden omistamisesta siellä kesti pitkään. Kukaan ei ollut tyytyväinen omaan osuuteensa ja Olavi sai nuhteita, miksi ei lähettänyt Raamattuja Lempäälän omien Etiopian lähettien kautta, ikään kuin heillä olisi ollut virallista oikeutta tuoda sellaista määrää kirjoja maahan! Siellähän on nyt paikallinen seurakunta, joka postittaa niitä Raamattuja Etiopian osoitteisiin, joita olemme saaneet tänne Israeliin, ja sehän oli juuri tarkoituksin: hankkia Raamattuja lahjana paikallisille seurakunnille, ensin Israelin tarpeeseen, mutta myös lähetyksentille, missä niitä tarvitaan monilla samoilla kielillä. Afrikassa, erikoisesti Nigeriassa, Boko Haram islamilainen terroristijärjestö polttaa kirkkoja ja Raamattuja, tappaa pastoreita jatkuvasti, niin että kyllä tuo Jeesuksen opettama ISÄ MEIDÄN -rukous, jossa pyydetään Jumalan tahtoa tapahtuvaksi maan päällä ja Hänen Kuningaskuntansa tulemista, on todella ajankohtainen rukouspyyntö! – Täälläkin sitä kaivataan ja tarvitaan! – Siis rukoilkaamme sitä Raamatussa luvattua rauhan valtakuntaa pian tulevaksi (Matt. 6:10, Dan. 7:27 jne.).

Tunsimme Merin kanssa erään uskollisen rukoilijamummon Helsingin vanhasta puutalokorttelista. Hän oli kiikissä mentyään naimisiin uskomattoman miehen kanssa, joka kielsi häneltä kokouksiin menemiset. Kun hän kysyi, mitä voisi tehdä Herralle Hänen työnsä hyväksi, Herra antoi hänelle tehtäväksi rukoilla kansansa Israelin puolesta. Kun kysyin, mistä lähtien hän oli rukoillut Israelin kansan puolesta, hän sanoi, että jo silloin, kun turkkilaiset vielä miehittivät Luvattua maata, hän pyysi Herraa ajamaan ne turkkilaiset sieltä pois sekä tuomaan oman kansansa juutalaiset sinne takaisin!! Sekään asia ei siis tapahtunut itsestään, vaan vastauksena moniin rukouksiin... Voimme yllättävän monella tavalla olla

Jumalan työtovereita ottamalla osaa hänen suunnitelmiinsa, jotka kyllä löytyvät Raamatusta.

Merin terveystilanne vaihtelee, erikoisesti alaselkä välillä kipeytyy esim. yön aikana. Hän käy siskonsa Lean kanssa kerran viikossa vesihoitoja saamassa, vesikävelyä ja poreallashoitoa ym. Minullahan on nykyään sen viimevuotisen rytmihäiriön takia verenohennuslääkitys sekä rytmin hillitsemislääkitys. Muuten olo tuntuu normaalilta, kunhan ei rasita itseään liikaa... Nuorempi vävyimme on tänä vuonna alkanut aktiivisesti auttaa tarvittaessa, kuten käydä Kaanaan päävarastostamme hakemassa Raamattuja tarpeen mukaan ym. Kun jääkaappi lopetti toimimasta sekä meillä että vapaaehtoisten asunnolla, hän hommasi uudet tilalle.

Työ jatkuu ja joka arkipäivä viemme postiin yli 50 raamattupakettia, jolloin tulee myös paljousalennus postimaksuihin. Herran armon varassa jatkamme niin kauan kuin Herra sen hyväksi näkee ja auttaa! Kiitos teille ystävät jälleen esirukouksistanne ja kaikesta tuestanne. Ehkä tapaamme taas Lempäälässä Israel-juhliilla syyskuun toisena viikonvaihteena 12.-13.9.15, jos Herra suo.

Meri ja Kalervo Syväntö

Kesäterveiset Rauha-Liljalta Siperiasta

”Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka lohduttaa meitä kaikissa ahdistuksissamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat”.

Kirjoitan teille Siperiasta, Omskista. Talvella täällä on kovat pakkaset ja kesällä taas aurinko paahtaa. Viimeksi olin täällä talvella yli -30°C pakkasissa ja nyt saavuin yli +30°C kesähelteisiin. Ero Israelin ja Siperian kesällä on se, että täällä välillä satelee, mutta Israelissa ei sada ollenkaan noin puoleen vuoteen. Israelissa on melkein kaikilla ilmastointilaitteet kodeissa ja autoissakin, kun täällä vain harvoilla. Lentsin ensin Suomeen lastinani 180 ns. ääniraamattua 8:lla eri kielellä, ja ne painoivat n. 18 kg. Siksi lunastin lisää yhden matkalaukun lennolle, että sain siihen omatkin tavarani mukaan.

Suomessa olin vain muutamia päiviä läpikulkumatkalla. Rakkailta ystäviltä sain paljon erikokoisia kuddottuja sukkaa, äitiyspakkauksia ja muuta jaettavaa, laminoituja kortinkokoisia Isä meidän -rukouksia ja enkeleitä, joissa lukee: ”Jumala rakastaa kaikkia. Hän ei unohda ketään. Hän rakastaa pieniä ja suuria.” Käväisimme Viipurissa lähettämässä paketteja Omskiin ja kauas itään Khabarovskiin, jonne lähti puolet niistä ääniraamatuista useilla kielillä, mitä Venäjällä puhutaan, sekä kiinaksi sieltä Kiinaan vie-

täväksi. Samalla hankin Viipurissa junalippuni Pietarista Omskiin menevään junaan. Matka kestää noin 3 vrk. Se on aina kuin arpajaisissa, kenen kanssa matkustat Venäjän junissa. Tällä kertaa oli hytissäni 13-v. poika äitinsä kanssa. Pojalla oli parantumaton murtuma jalassaan. He olivat palaamassa Pietarista erikoislääkärin luota omaan kyläänsä odottamaan leikkausta. Siinä meillä oli hyvää aikaa tutustua ja keskustella uskon asioista. He jäivät pois Permissä. Jäin yksin 4-hengen hyttiin, mutta keskella yötä tuli yksi mies, joka poistui varhain aamulla, ja loppumatkan sain olla ihan yksin Omskiin asti. Olen täällä Omskissa apuna Lastenavustusjärjestö Raduganin työssä. Tiimiin on tullut mukaan uskova lastenlääkäri Anna ja sairaanhoitaja Leena. Me käymme kotikäynneillä vaikeasti sairaitten ja parantumattomien lasten luona. Jokainen käynti panee huokaamaan Herran puoleen, että Hän antaisi meidän kauttamme näille kärsiville lapsille ja äideille, ei vaan kaikkea tarvittavaa apua hoitoon, enkelikuvia ja lämpimiä teidän kutomianne sukia, vaan myös hengellistä tukea, että osaisimme oikealla tavalla lohduttaa näitä kärsiviä ja johdattaa heitä ottamaan vastaan Jeesuksen Pelastajanaan.

Nyt hoidossamme on 13-v. poika, jolla syöpä on levinnyt keuhkoihin, ja sairaala lähetti hänet kotiin parantumattomana. Teimme kaiken sen, minkä voimme, auttaaksemme poikaa, joka makasi happiviikset nenällään. Äidin kanssa oli syvälinen keskustelu. Rukoilimme pojan ja äidin puolesta. Annoin heille ääniraamatun, jota voi kuunnella korvakuulokkeilla ja myös Ut+Psalmit, jota voi lukea. Luimme yhdessä Raamattua. Äiti ihan anoi, että tulisimme uudelleen keskustelemaan. Menemme sinne taas huomenna. Radugan-hoidossa on nyt 16 ns. saattohoitolasta. Osa sairastaa geneettisiä tauteja. Pienin on alle vuoden. Kävin tänään perheessä, jossa on 4-v. kehitysvammainen tyttö ja terve 2-v. pikkusisko. Isä on jättämässä työt ja äidin... Annoin äidille Raamatun, jota hän ilolla halasi. Pikkusisko sai nukan ja kaikki saivat kudotut sukat. Tsaijua juodessa saimme taas kertoa Jeesuksesta, jonka puoleen voi aina kääntyä ja joka auttaa. Vaikka ihmiset hylkäävät, Hän ei hylkää koskaan. Raduganin projekti perustaa se Lastensaattohoitokoti jatkuu edelleen. Veli Valeri ja tiimi kiittää teitä kaikkia, jotka olette monella tavalla tukemassa. Pyydämmekin teitä kantamaan tätä asiaa edelleen rukouksin Herralle. Tapahdukoon Herran tahto kaikessa.

Minulla on täällä kontakteja moniin eri seurakuntiin ja olen ollut monissa heidän tilaisuuksissaan. Sapatina olen menossa messiaanisten juutalaisten kokoukseen. Heillä kaikilla on tarve Raamatuista. He pyysivät minulta Raamattuja ja UT jaettavaksi. Iloitsin, kun kuulin, että seurakunnista tehdään evankelioimismatkoja kyliin. Matkalla tänne Pietarin kautta tilasin suuren määrän, n. 500 kg erilaisia lasten ja

aikuisten Raamattuja. Haluni on, että joka kodissa, jossa käymme, voisimme tarjota lasten ja aikuisten Raamatun. Lasti tuli hyvin perille ja nyt minulla onkin iso urakka leimata n. 1.500 kirjaan leima: ”Lahja ei myytäväksi”. Emme jaa niitä ilman tätä leimaa. Minulla on jo iso lista kenelle annan, kunhan saan ne ensin leimattua. Seurakunnat toimivat lastenleireillä, kuntoutuskeskuksissa ja evankelioivat kylissä. Minulla on täällä myös 8:lla kielellä ns. ääniraamat-tuja. Eilen illalla niitä kävi hakemassa uzbekkiläinen veli, joka asuu Omskissa. Hänellä on kontakteja uzbekkeihin, kazakkeihin, tadzikeihin, kirgiseihin ja azereihin. Näitä kansallisuuksia on täällä Omskinkin läänissä. He ovat muslimeja. Hän sai minulta kassillisen heille jaettavaksi. Hän kertoi matkustavansa pian myös Venäjän ulkopuolelle näihin maihin evankelioimaan, mutta sanoi, että tullitarkastus on niin tarkka, ettei voi viedä niitä mukanaan. Jos hänet saataisiin kiinni, hän joutuisi vankilaan. Muistakaa tätäkin veljeä rukouksin. Koen itsekkin, että on armoa saada olla täällä ja tehdä oma pieni osani Sanan kylvössä sekä olla lohduttamassa ankeissa olosuhteissa eläviä ihmisiä. Jumalan Sana ei tyhjänä palaja. Kiitollisena ajattelen teitä, jotka kannatte minua ja työtäni täällä esirukouksin.

Herra siunatkoon teidän kesänviettonne.

Rauha-Lilja

Olavin tervehdys Aabrahamin asuinalueilta

Ensinnäkin lämpimät kiitokseni monille ystäville, jotka muistitte minua 80-vuotispäiväni johdosta lahjalla, tervehdyksellä, soitolla tai esirukouksin, joita todella jatkuvasti tarvitsen. Herra on antanut paljon uskollisia ystäviä, vaikka henkilökohtaiset tapaamiset Suomessa käydessäni ovat useimpien kanssa jääneet suhteellisen harvoiksi rajoitetun aikatauluni takia. Tärkeintä on kuitenkin se yhteys, jota saamme kokea jatkuvasti Pyhässä Hengessä Jeesuksen omina. Olen nyt muistellut menneitä lapsuudestani asti ja todennut Jumalan ihmeellisen ”askel kerrallaan” -johdatuksen elämässämme, joka toi meidät perheenä Israeliin 1949. Isä otti minut 10-vuotiaana mukaansa Tampereelle Helluntaiherätyksen ensimmäiseen sodanjälkeiseen Juhannuskonferenssiin 1945 ja siellä tein ensi kerran uskonratkaisuni. Se oli isälleni viimeinen kokonainen vuosi Suomessa; 1946 hän lähti Suomesta kohden Palestiinaa, ensin Ruotsiin, sieltä Englantiin ja loppujen lopuksi saapui Brittien Palestiinaan kesällä 1947. Kolme pitkää vuotta me olimme perheenä erossa isästä, kunnes hän vihdoin löysi meille sodan runtelleman talon Israelissa, sai sen vuokrattua ja kutsui meidät tulemaan luokseen syksyllä 1949. Lapsuuteni oli ohi nopeasti, ja olin jo 13-vuotiaana äidin kanssa tehtaassa työssä Ruotsissa ja sitten Israelissa isän kanssa Tiberiaassa skottilaisessa sairaalassa. Äiti kysyi kerran minulta, kun olin jo aikuinen:

”Olavi, onko sinulla ehkä jotain katkeruutta siitä, ettei sinulla ole ollut normaalia lapsuutta elämässäsi?”. ”Ei äiti, ei minulla ole mitään katkeruutta siitä ketään kohtaan, koska tiedän Jumalan johtaneen meidät perheenä tänne Hänen sanaansa levittämään”, vastasin hänelle. Opin jo lapsena isäni iskulauseen: ”Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan” (Matt. 6:33). Herra itse on pitänyt meistä perheenä hyvän huolen kaikissa tilanteissa todistuksena Sanansa lupausten varmuudesta – ja Hän on uskollinen loppuun asti. Kiitollisena muistelen niitä menneitä vuosia (59 v.) yhdessä rakkaan vaimoni Esterin kanssa – hän on jo perillä, minä vielä jatkan omaa vaellustani...

Useimmilla lähetyskentillä on nyt sadonkorjuu-aika ja tuhansittain ihmisiä tulee uskoon eri puolilla maailmaa eri julistajien kautta, kiitos Herralle. Kun samat miehet sitten käyvät puhumassa Israelissa, he odottavat heti herätyksen alkamista myöskin täällä – mutta Israelissa jatkuu vielä Jumalan Sanan kylvö-aika! Juutalaiset eivät tunne Uuden Testamentin Jeesusta juutalaisten Messiaana, koska he ovat niin paljon kärsineet hänen seuraajiensa käsissä ja vieläkin kärsivät. Paavikin on nyt tunnustanut Palestiinan valtion ja hänethän ymmärretään kristittyjen ylimmäiseksi edustajaksi maailmassa, ja monet muutkin kirkkokunnat ovat nyt kääntymässä Israelia vastaan. Uuden Liiton sanoma Jumalan Uhrikaritsasta täytyy kylvää ”Vanhan Liiton multaan” eikä rabbiinikirjallisuuden ”kuivaan hiekkaan”. Juutalaiset tarvitsevat käteensä **koko Jumalan Sanan**, voidakseen itse tutkia ja verrata Uuden Testamentin sanomaa Vanhan Testamentin tekstiin ja sen Messias-lupauksiin. Pelkkä pään tieto ei kuitenkaan pelasta ketään ihmistä, mutta Jumalan sanan kuuleminen/lukeminen synnyttää uskon, joka pelastaa. Nykyjuutalaisuus ei halua kansan itse lukevan Raamattua – paitsi synagogissa Mooseksen kirjoja ja joitain valittuja kohtia muualta. Jesajan lukua 53 ei koskaan lueta julkisesti, se vain ohitetaan. Kun Filippus kuuli etiopialaisen hoviherran lukevan vaunuissaan profeetta Jesajan lukua 53, hän osasi heti yhdistää sen profetian täyttymiseen Jeesuksen uhrikuolemassa ristillä ja ”julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta”. Hoviherran uskontunnustus Filippukselle oli hyvin yksinkertainen: ”Minä uskon, että Jeesus Kristus (hepr. Messias) on Jumalan Poika”. Tämän perusteella Filippus kastoi hänet ja hän jatkoi matkaansa iloiten, Apt. 8:37. Näin syntyi kristillinen seurakunta Etiopiaan!

Toukokuussa oli uskonnollisilla juutalaisilla kaksipäiväinen ”Lag Ba’Omer” -juhla Meronin vuorella Galileassa, kabbalistisen rabbi Shimon Bar-Yohain haudalla. Sinne kokoontui siunausta saamaan satoja tuhansia ihmisiä lehtiutisten mukaan. Koska siihen juhlaan kuuluu nuotioiden polttaminen, niiden savu pilasi alueen ilman. 450 ihmistä tarvitsi lääkärin apua ja useita kymmeniä joutui sairaalaan joko pa-

lohaavan tai savun hengittämisen takia. Myös ilma oli päivälläkin silloin erikoisen kuuma, ja ihmiset joutuivat kävelemään pitkiä matkoja – vuoren päällä kun ei ollut autoille parkkipaikkoja. Sinne piti kuitenkin vaan päästä määräpäivänä kuolleen rabbin kautta siunausta saamaan... Tämä on nykypäivän juutalaisuutta, joka perustuu ihmisen omiin ansioihin Jumalan edessä. Heillä on vielä ”peitevaate silmillään”, kuten Paavali kirjoittaa, mutta ”kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite pois”, 2.Kor. 3:16. Tämä on se hengellinen tilanne, jossa Israel kansana vielä nyt on.

Israelissa moniin vuotuisiin musiikkikarnevaaleihin paikalliset messiaaniset nuoret menevät mukaan, maksavat myyntipöydästä maksun ja jakavat siitä Jumalan sanaa eri kielillä ilmaiseksi, sekä painettuna että CD- ja DVD-levyinä. Esim. taskukokoinen hepreakielinen Psalmien kirja, jossa Messias-ennustukset on painettu punaisella tekstillä, on erinomainen evankelioimiskirja Israelissa. Se on kokonaan Jumalan sanaa. Olemme jo vuosia olleet mukana tukemassa näitä monia hyviä Israelin Raamattuseuran nykyisiä projekteja ja iloitemme jatkuvasta hyvästä työyhteydestä heidän kanssaan.

Aika tuntuu suorastaan kiitävän eteenpäin kuin siivillä. Israelissa oli jännittävät vaalit ja olihan ne Suomessakin. Täällä on nyt yhden äänen enemmistöhallitus aloittanut toimintansa Natanyahun johdolla. Galilean ja Negevin syrjäalueiden ministerinä on nyt rabbi Deri, jonka veli on toiminut Beersheban kaupungin yllirabbina jo parikymmentä vuotta. Tullessaan tähän virkaansa hän julisti ”savustavansa” ulos kaupungista kaikki ”lähetyssearnaajat”, millä hän tarkoitti kaikkia paikallisia Jeesukseen Messiaana uskovia ihmisiä. Se juuri onkin kaikkien uskovien tehtävänä olla ”valona ja suolana” maailmassa. Olen nyt ollut täällä Beershebassa vain ”maalalaisena” jo 55 vuotta ja nähnyt tämän 200.000 asukkaana kaupungin sekä ulkonaisen että myös hengellisen kehityksen. Kiitos Herralle, täällä on jo olemassa 8 seurakuntaa, 6 venäjänkielistä, yksi espanjankielinen ja meidän ”Jeesuksen perintö” (Room. 8:17) -seurakuntamme ainoana, jossa kokouskielenä on heprea. Sehän kuitenkin on nuoren polven kieli täällä, olivatpa vanhemmat tulleet mistä maasta tahansa. Jumalalle kiitollisena katselen seurakuntaamme, joka on pikku hiljaa kasvanut vuosien aikana ja käsittää nyt noin 80 uskovaa aikuista, joista nuorten ryhmään kuuluu parikymmentä. Lapsiakin (alle 14-v.) on parikymmentä ja aina kun uusia lapsia syntyy, heidät siunataan seurakunnan edessä ja vanhempia muistutetaan vastuustaan lasten kasvattajina ja myöskin hengellisinä isinä ja äiteinä omille lapsilleen.

Nyt hyppään kirjeessäni nykyisyyteen eli seurakuntamme eiliseen sapatin aattoillan tilaisuuteen. Se alkoi kastetilaisuudella, jossa 7-lapsisen uskovan

falasha-perheen vanhin tytär astui kasteen hautaan. Viime kesänä, kun seitsemän nuorta kastettiin seurakuntamme yhteyteen, hän ei vielä ollut valmis tähän ”oman minän kuolemaan”. Hän kertoi nyt ymmärtäneensä, ettei voi olla ”toisella jalalla maailmassa ja toisella jalalla seurata Jeesusta”! Hän antoi nyt selvän ja kirkkaan todistuksen uskostaan Jeesukseen ja päätöksestään ottaa tämä uskon askel n. 100 hengen yleisön edessä. Tilaisuutemme jatkui ja pastorimme piti hyvän puheen aiheenaan Pyhän Hengen työ uudestisyntymisessä, mikä tulkittiin kuulolaitteilla sekä venäjäksi että englanniksi, kuten tavallista. Panin merkille, kuinka hän eteni puheessaan, ei niinkään omin sanoin, vaan lukien Raamatusta jakeita kymmenestä eri kohdasta. Näin hän toi esille Jumalan oman sanan arvovaltaa eikä omia mielipiteitään tai kokemuksiaan. Rabbiini-juutalaisuudessa uskotaan, mitä kukin rabbi opettaa seuraajilleen, mutta uudestisyntyneiden juutalaisten tarvitsee kasvaa uskossaan Jumalan sanan perustalla eikä minkään ihmisviisauden. Tilaisuuden lopussa oli ehtoollinen kaikille uudestisyntyneille, myös vierailijoille, eikä vain seurakunnan omille jäsenille. Tilaisuuden jälkeen nuori mies, joka oli käynyt seurakunnassamme jo aikaisemminkin, tuli pastorin luokse ja kertoi, että hän myös haluaa antaa koko elämänsä Herralle ja tulla sitten myös kasteelle. Lopuksi meillä oli vielä yhteinen ”picnik” eli rakkausateria, joka pidetään säännöllisesti kerran kuussa. Seurakunnassamme on ollut nyt viimeisen kuukauden aikana monta ”omaa juhlaa”peräkkäin: häät, lapsen siunaaminen, kastetoimitus ja myöskin hautajaiset. Tämä kaikkihan sisältyy normaalin seurakunnan elämänsykeeseen. Kiitämme Herraa kaikesta, mitä olemme Häneltä saaneet, ja pyydämme Pyhän Hengen voimaa jatkaaksemme uskollisesti

Hänen todistajinaan tässä ”Aabrahamin kaupungissa” Beershebaassa.

Raamatusta puhutaan Rauhanruhtinaasta, ja Hän on se, joka vihdoin tuo todellisen rauhan sekä Israelille että koko maailmalle. ”Herraus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallansa”, Jes. 9:5-6. Tämä on Raamatun selvä vastaus sekä juutalaisille että pakanoille siitä, missä on Rauhanruhtinaan, Jeesuksen valtaistuin luvatussa Jumalan valtakunnassa maan päällä tuhannen vuoden aikana – se on Jerusalemissa. Herra, tulkoon sinun valtakuntasi pian! Amen – tule Herra Jeesus.

Olavi Syväntö

Yhteystietomme:

Olavi Syväntö, P.O.Box 888, OMER 84965, Israel, puh. +972-8-6460135
Kalervo ja Meri Syväntö, P.O.Box 204, TIBERIAS 14100, Israel,
puh. +972-4-6750267
Rauha-Lilja Ben-Kiki, P.O.Box 6154, HOLON 58162, Israel

Lahjoitukset Raamattutyöhön: käytäthän viitettä, kiitos!

-Lempäälän Helluntaiseurakuntayhdistys ry, Israel-kassa

internet: www.lempaalanhelluntaisrk.fi

s-posti: lempaala.helluntaiseurakunta@gmail.com

TSOP Lempäälä IBAN: FI68 5228 0350 0144 65

BIC: OKOYFIHH, viite 1012,

Rahankeräyslupa: 2020/2013/ 2549. Myöntäjä: Poliisihallitus 3.9.2013.

Toimeenpanoaja ja -alue: 1.1.2014-31.12.2015 Suomen alueella

Ahvenanmaata lukuunottamatta. Varojen käyttötarkoitus: raamattulähetystyön rahoittaminen keräysaikana.

-Suomen Raamattuopiston Säätiö

Sampo Pankki IBAN: FI57 8000 1101 7757 90

BIC: DABAFIHH, viite 130 000 913 517,

Rahankeräyslupa: 2020/2013/ 3190. Myöntäjä: Poliisihallitus

18.12.2013. Toimeenpanoaja ja -alue: 1.1.2014-31.12.2015 koko

Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Varat käytetään keräysaikana Raamattujen hankintaan ja jakeluun.

-Ruotsissa: Israels Vänner, Borås

Pankkiirtotili nr: 5007-8716, viite: ”Syväntön Raamattutyö”.

Osoitteenmuutokset, sähköpostiosoitteet ym. tiedot rekisteriin:

Suomen Raamattuopisto, PL 15, 02701 Kauniainen,

puh. (09) 5123 910, sähköposti: info@sro.fi

Syväntön sukua Olavin 80-vuotispäivänä N.M.K.Y.:n rakennuksen puistossa, jossa perhe asui Gennesaretin järven rannalla 1949-1951.